

Danıştay Kararı: Kanuni ve Ek Süreden Sonra Tasdik Ettirilen Defterler Hiç Tasdik Ettirilmemiş Sayılarak Mükellefin KDV indirimleri reddedilebilir mi?

VERGİ DOSYASI -- 29 June 2017

ÖZET: Karar, süresinden sonra tasdik ettirilmiş defterlerin hiç tasdik ettirilmemiş sayılmasına ilişkin VUK düzenlemesine dayanılarak, mükellefin geç tasdik ettirdiği defterlere kaydettiği işlemlere ilişkin kdv indirimlerinin kabul edilip edilemeyeceğine ilişkindir. Danıştay, defterlerin kanuni ve bir aylık ek süreden sonra tasdik ettirilmesi durumunda hiç tasdik ettirilmemiş sayılması düzenlemesinin usulsüzlük cezasının hangi dereceden uygulanacağına ilişkin olduğu, geç de tasdik ettirilmiş olsa ilgili belgelerde gösterilmek ve deftere kaydedilmek şartlarından her ikisini de sağlayan olayda sırf geç tasdik nedeniyle kdv indirimlerinin reddedilemeyeceği yönünde hüküm tesis etmiştir.

(VUK, 352/I-8: "8. Tasdiki mecburi olan defterlerden herhangi birinin tasdik muamelesinin yaptırılmamış olması (**Kanuni sürenin sonundan başlayarak 1 ay geçtikten sonra tasdik ettirilenler, tasdik ettirilmemiş sayılır.**);")

vergidosyasi.com

Danıştay Kararı aşağıdaki gibidir:

T.C.

DANIŞTAY

7. DAİRE, E. 2000/7271, K. 2002/728

Karar Tarihi. 19.02.2002

ÖZET: KDV indiriminden yararlanabilmek için indirim konu vergilerin fatura ve benzeri belgelerde gösterilmesi ve ayrıca belgelerin yasal defterlere kaydedilmesi gerektiği - Süresinden sonra tasdik ettirilen defterler hiç tasdik ettirilmemiş sayılmayacaktır ve KDV İndirimleri reddedilemeyecektir.

İstemin Özeti: Davacının 1993 yılına ait defterlerinin süresinden sonra, 30.3.1993 tarihinde tasdik ettirildiğinin tespiti üzerine, söz konusu defterlerin hiç tasdik ettirilmediğinin kabulü suretiyle, takdir komisyonu kararına dayanılarak Mayıs dönemi için yapılan tarhiyatı ve kaçakçılık cezası kesilmesine ilişkin işlemi; olayda, yasal defterlerin kanuni ve ek sürede tasdik ettirilmemesi nedeniyle dönem matrahının tespiti amacıyla resen takdir yoluna gidilmesinin yerinde olduğu, ancak, davacının alış belgelerinde yer alan ve indirim konusu yapılan katma değer vergilerinin, alış faturası veya benzeri vesikalarda gösterilmediğine, bu belgelerin defterlere kaydedilmediğine veya bu belgelerin gerçeği yansıtmadığına ilişkin herhangi bir tespit bulunmaması nedeniyle, yalnızca, defterlerin, kanuni ve ek süreden sonra tasdik ettirildiğinden bahisle, davacıya tanınan indirim hakkının ortadan kaldırılmasının, hakkaniyete ve vergi adaletine uygun düşmeyeceği gerekçesiyle iptal eden ... Vergi Mahkemesinin 19.10.1999 günlü, E: 1999/97; K: 1999/226 sayılı kararının; kanuni ve ek süreden sonra defterlerini tasdik ettiren davacı adına, takdir komisyonu tarafından takdir edilen matrah esas alınarak cezalı tahriyat yapılmasında kanuna aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi ...'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde ileri sürülen ididalar, 2577 sayılı Kanunun 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında sayılan bozma nedenlerine uymadığından, temyiz istemi reddedilerek kararın onanması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı ...'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen

nedenlerden hiçbirisine uymayıp, vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenle, temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

KARAR :

Dosyanın incelenmesinden, davacının 1993 yılına ait işlemlerinin incelenmesi sırasında, ilgili yıla ait defterlerin, kanuni ve ek süreden sonra, 30.3.1993 tarihinde tasdik ettirildiğinin tespiti üzerine, söz konusu defterlerin hiç tasdik ettirilmediğinin kabulü suretiyle olayın takdir komisyonuna sevk edildiği, takdir komisyonunca takdir edilen matrah üzerinden katma değer vergisi tarh edildiği ve kaçakçılık cezası kesildiği, tarhiyat sırasında davacının indirimlerinin kabul edilmediği anlaşılmıştır.

Vergi Usul Kanununun 221'inci maddesinde, bu Kanunda yazılı defterleri kullanacak olanlardan, öteden beri işe devam etmekte olanların, defterin kullanılacağı yıldan önce gelen son ayda tasdik ettirmeye mecbur oldukları belirtilmiş, 30'uncu maddesinin 3 nolu bendinde de, defterlerin tasdik ettirilmemesi, resen takdir sebebi olarak sayılmıştır.

Söz konusu defterlerin, kanunda öngörülen süreden sonra tasdik ettirilmesi halinde, söz konusu defterlere yapılan kayıtların kabul edilmeyeceği ya da ispat güçlerini kaybedeceği yönünde herhangi bir düzenlemeye, anılan Kanunda veya diğer vergi Kanunlarında yer verilmemiştir.

Vergi Usul Kanununun 352'nci maddesinin I nolu fıkrasının 8'inci bendinin parantez içi hükmünde yer alan ve kanuni sürenin sonundan başlayarak 1 ay geçtikten sonra tasdik ettirilen defterlerin tasdik ettirilmemiş sayılacağı yolundaki ibare ise, yalnızca özel usulsüzlük cezası kesilmesine yönelik olup, söz konusu parantez içi hükmünden hareketle, süresinden sonra tasdik ettirilen defterlerin hiç tasdik ettirilmediğinin kabulüne olanak bulunmamaktadır.

Bu nedenle, olayda, 1993 yılına ait defterlerin tasdik ettirildikleri 30.3.1993 tarihinden sonraki vergilendirme dönemleri için resen takdir sebebinin varlığından söz edilemeyeceğinden, mahkeme kararının bu yöne ilişkin gerekçesi yerinde değildir.

Re'sen tarhiyat sırasında davacının defterlerine kaydettiği alış belgelerinde yer alan katma değer vergilerinin indiriminin kabul edilip edilmeyeceği hususuna gelince:

Katma Değer Vergisi Kanununun 29'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında, mükelleflerin, yaptıkları vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan katma değer vergisinden, bu Kanunda aksine bir hüküm olmadıkça, kendilerine yapılan teslim ve hizmetler dolayısıyla hesaplanarak düzenlenen fatura ve benzeri belgelerde gösterilen katma değer vergisini indirebilecekleri; 34'üncü maddesinin 1'inci fıkrasında ise, yurt içinden sağlanan veya ithal olunan mal ve hizmetlere ait katma değer vergisinin, alış faturası veya benzeri belgelerde ayrıca gösterilmek ve bu belgeler yasal defterlere kaydedilmek koşuluyla indirilebileceği hükümleri yer almıştır.

Kanunun 29 ve 34'üncü maddesinin değinilen hükümleri karşısında, yüklenilen katma değer vergisinin indirim konusu yapılabilmesi için, indirim konu verginin fatura ve benzeri belgelerde hem ayrıca gösterilmesi ve hem de alış belgelerinin yasal defterlere kaydedilmiş olmasının zorunlu olduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Olayda da, davacının, indirim konusu yaptığı katma değer vergilerinin, kanunda indirim hakkının kullanılabilmesi için öngörülen her iki şartı da taşıdığı anlaşıldığından; davacının katma değer vergisi indirimlerinin kabul edilmemesi suretiyle tarhiyat yapılmasında kanuna uyarlık bulunmamaktadır.

Bu itibarla, tarhiyatın iptali yolunda verilen mahkeme kararının bu hususa ilişkin gerekçesi yerindedir.

SONUÇ: Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin reddine, 19.2.2002 gününde oybirliği ile

karar verildi.